

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Udvalg, og jeg kan love det ærede Medlem, at de skal blive erindret under Ministeriets Overvejelser.

Flere ærede Medlemmer har fremsat Bemærkninger om Trafikkommissionens Betænkning og de i denne indeholdte Forslag. Jeg henviser i den Anledning dels til, hvad jeg udtalte herom i min første Tale under denne Forhandling, dels til, at Regeringen endnu ikke har kunnet tage Stilling til Trafikkommissionens Betænkning og de i denne indeholdte Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager fremsatte nogle kritiske Bemærkninger om den Maade, hvorpaa Indskrænkningen af de private Ruteautomobilers Benzinforbrug var blevet gennemført, og sagde bl. a., at en ensartet Indskrænkning af Køreplanen vilde virke uretfærdigt over for saadanne Ruter, som kun kører een Tur om Dagen. Ganske tilsvarende Betragtninger har Ministeriet været inde paa ved Udarbejdelsen af den Vejledning, der i Sagens Anledning blev udsendt til Amterne. I dette Cirkulære er det paalagt Amtsraadene at foranledige den private Ruteautomobilkørsel for hvert Amt som Helhed nedbragt til 60 pCt. Man har samtidig tilkendegivet Amtsraadene, at dette ikke bør ske ved en ligelig Reduktion af Kørsel paa alle Ruter. Der er udtrykkeligt henvist til, at den mest nødvendige Trafik bør opretholdes, eventuelt derved, at nogle Ruter med mange Ture nedlægges til Fordel for Ruter, der kun kører en enkelt Tur, eller som betjener afsides liggende Egne.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det er min Agt at bringe Forhandlingerne om Finanslovsforlaget og de øvrige paa Dagsordenen opførte Sager til Ende i indeværende Møde. Jeg anmoder ærede Medlemmer om at yde deres Bidrag til, at dette kan ske, ved at de, der ønsker at tale, fatter sig kortest muligt.

Det ærede Medlem Hr. Brørsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brørsen: Det Svar, den højtærede Landbrugsminister gav paa det Par Spørgsmaal, jeg har stillet, tilfredsstillende mig ikke. Det ene Spørgsmaal angik dem, som vil aflevere deres Brødkorn, og som ikke har Lov til at fodre det op. Jeg har ment, at det var rimeligt, at de virkelig kom af med det i det Øjeblik, Staten lægger Baand paa det. Jeg kan ikke forstaa en Administration som den, den højtærede Landbrugs-

minister er i Spidsen for, og som siger: I maa ikke opfodre jeres Brødkorn, men I kan heller ikke komme af med det, det vil Ministeren ikke garantere. Han sagde for et Øjeblik siden, at efter hvad han havde hørt, udviklede det sig alligevel paa en ret heldig Maade, idet de, efter hvad han havde hørt, kunde faa for Hvede 18 Kr. 10 Øre og for Rug 19 Kr. 10 Øre. Men dette er ikke et direkte Svar paa mit Spørgsmaal. Der maa kunne svares ja eller nej. Kan man anvis dem et Sted i Byerne eller i de større Stationsbyer, hvor de kan komme af med de Produkter, de ikke maa opfodre? Ministeren maa derfor op endnu en Gang og give et korrekt Svar: Ja eller Nej.

Det andet Spørgsmaal, jeg stillede, angik Ombytningskornet, om de, som afleverer Rug og Hvede kan faa Ombytningskorn i Stedet uden at behøve at give Penge i Bytte. Ministeren sagde, at han havde ordnet det for de mindre Landbrug, for dem, som havde Ejendomme til 10 000 Kr.s Jordværdi. Men det er ikke en retfærdig Ordning. Den Mand, der har en Ejendom til en Jordværdi af 12 000 Kr. eller 15 000 eller 20 000 Kr., har ogsaa Krav paa at blive retfærdigt behandlet. I den Henseende var den højtærede Ministers Svar ikke tilfredsstillende. Ministeren sagde med Hensyn til det sidste, at enhver større Landbruger maatte tage i Betragtning, at der blev givet et Fragttilskud til Majs, men saa vidt jeg har erfaret, ligger Majsen mellem 20 og 21 Kr., efter at man har ydet et Fragttilskud paa 2 Kr. pr. 100 kg. Jeg haaber, at Ministeren kan give et mere koncist Svar, end han gav.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Nogen egentlig Diskussion er der ikke nogen Lejlighed til, men det nytter ikke, at den højtærede Indenrigsminister føler sig fornærmet over mit Indlæg, som jeg har Indtrykket af at han var. Det, det drejer sig om, er, at en fremtrædende Ernæringssekspert skriftligt har rettet en Beskyldning mod Sundhedsstyrelsen og Ministeren. Spørgsmaalet har stor offentlig Interesse, derfor maa det være Ministerens Pligt ud fra det Ansvar, der paahviler ham, at klarlægge de Forhold og Omstændigheder, der her er Tale om, for Folketinget og dermed for Offentligheden. Det er nu sket i nogen Grad. Det paaskønner jeg og takker for. Det er saa blot at